

Programnotis:

Shaken Out ble skrevet våren 2010 og urfremført av *El Perro Andaluz* (Dresden) i Oslo i desember samme år. Stykket henter først og fremst inspirasjon fra følgende sitat, fra Aldous Huxleys bok *The Doors of Perception*:

To be shaken out of the ruts of ordinary perception, to be shown the inner world, not as they appear to an animal obsessed with survival or to a human being obsessed with words and notions, but as they are apprehended, directly and unconditionatly, by Mind at Large.

Hele *Shaken Out* er basert på kun fire takter med musikk. Disse taktene er repetert 49 ganger, men for hver repetisjon har jeg valgt å ta bort et visst antall noter. Man kan si at de har blitt «ristet ut» av det opprinnelige materialet. I begynnelsen av stykket hører vi de to mest ekstreme variantene av dette. Først to eksposisjoner med det fullstendige materialet, deretter to avsnitt hvor alle notene er utelatt (stillhet). De neste 45 repetisjonene fluktuerer mellom stillhet, isolerte utspill, solo passasjer og komplekse avsnitt. I tillegg hører vi en pointillistisk versjon av materialet.

Grunnen til at jeg valgte denne modellen var for å utforske mulighetene med å konstruere musikalsk form basert på det psykologiske begrepet arbeidsminne (*working memory*). Prinsippet er at lytteren gradvis blir gjort oppmerksom på gjenbruken av materialet ettersom stykket utspiller seg. Jeg er fascinert av tanken at det samme stykket kan virke formløst for noen, mens andre opplever at det har en naturlig og organisk struktur. Dette kan forklares med det faktum at hjernen vår er på jakt etter struktur og form i alt vi opplever. Underbevisst forsøker vi å sette sammen alle våre inntrykk slik at vi føler at de henger sammen. Forskjellige mennesker har rett og slett forskjellige referansenettverk til å hjelpe dem med denne prosessen.

Fenomenologisk sett er konseptet overraskelse en fundamental del av det vi opplever som en stimulerende opplevelse. Uavhengig av lytterens individuelle referansenettverk kan en komponist bygge opp en konkret struktur som nesten alle som hører musikken kan kjenne igjen – det blir da også mulig å rive dette fra hverandre med mangedoblet effekt. Som den kollektive forsamlingen med mennesker som venter på et tog, snur seg mot det når det nærmer seg stasjonen, kan et musikalsk landskap tvinge i oss visse forventninger på grunnlag av våre musikalske erfaringer. Dette gjør det mulig for oss å utnytte disse forventningene og å bringe frem overraskelse, ved å la toget komme fra motsatt retning.